

کتاب دربارہ یی یونس پیغمبر

یونس از خدای رخواست

۱ یی مہت کلوم خدای یونس، امتای پُخرد نازل سَت ات یمند دسگہ لوفجن فُذ: ۲ «تَر بِنارُ غُلا نینوا ساو ات وی مردمرد اختار ڈہ ادی خدای یی لود: وپف بدبہننن از نظر مو پنہون نست ات وُز تہ بہ جالدی وپف نابود کُنم.» ۳ اما یونس خواہینن دسگہ فُذ ادی از خدای رخیئت دذ تَر بِنارُ یافا توید ات ترمی یی کبستی وینت ادی یا تَر بِنارُ ترشیش چی تید فُذ. یونس خو کرابی داک چود ات پی کبستی مسافرین قتی سوار سَت تا وپف قتی از چنگ خدای تَر بِنارُ ترشیش رخیئت. ۴ اما یوند کبستی از ساحل ڈر سَت، ببخلیوتد خدای خبِن بنوع رِماد ات دوندرد خبِن بنوع فُذ ادی قریب کبستی غرق سوڈ. ۵ و م کبستی صاحبہننن از بناج خو جون، هر چدوم از خو خدای یاری تَلایت. واڈہن خو ویزہن آر بحر پتیود تا کبستی سبک سوڈ ات اِکدی دوند وختند یونس راحت و م کبستی اَمبار خوہنہ یند تَر خوڈم فُذ. ۶ و م کبستی کتنک تَر وی خبِن سَت ات قیودی: «یَم چیز گاپ نَت ببخارت خہ بناج؛ اندخ یی خدای زارگی کن! شاید ماش تی رحم کبست ات ماش نجات ڈید!» ۷ تا مہن کبستی صاحبہننن تَصمیم اَنجوفد پشک پتہن ات چسہن از دستی چدوم از وپف غَضب خدای سُدج ات بناجین طوفون خہ سُدج. تا م پشک یونس پیغمبر نوم تی وپست. ۸-۹ واڈہن از وی پبہست: «تو ماشرد لو چیزد اِکد بلا ماش تی یِتچ؛ نَت چای؟ تو کار چیز؟ از چدوم جایت؟ از چدوم قومت؟» یونس لود: «وُزم عبرونی ات خداوند، خدای آسمون، زماڈ ات بحری پبدا خہ چورج پَرستبم.» ۱۰ قایی وپفرد لود: «از خدایم رخواست.» وخت واڈہن دی خہ سُد لپ بناجہن توید ات لودہن: «چیزردت اِکدی کار چود؟» ۱۱ ید طوفون لپ دی درو سوڈ ات از وی پبہست: «تو قتی چیر کِنام تا طوفون اروم سوڈ؟» ۱۲ یونس پیغمبری لود: «مو آر بحر پتہت ات بحر تہ فاگہ اروم کبست، دجات وُز تہ فامم اِکدی بناجین طوفون از دستی مو سُدج ات تمہ بیبت مس بلاندی خہ وپسج.» ۱۳ اما هر خونہن تلاش خہ چود کبستی تَر ساحل فریپہن، کومبابہن نہ سَت. طوفون از وی مس خبِن دی سَت. ۱۴ تا مہن واڈ خداوند، یونس اِکوی خدای عبادت خہ چود، واڈہن ورد درو دعا سَت ات لودہن: «ای خداوند، ماش بخاطر گناہ اِکمی شخس هلاک ما کن ات ماش مسول مارگ می ما فام؛ دجات ماڈ کاربہننن فکت خواست تو.» ۱۵ تا مہن یونس پیغمبر زابست خو آر سَخپن وی پتیود ات طوفون قرار چود. ۱۶ واڈہن از خدای لپ بناج توید ات قریونی نذرین ورد چود. ۱۷ تا م خدای غُلا نَہنگ بابست ات یا یی از یونس پیغمبر بابست ات یونس پیغمبر آره بشاب ات مہت آر و م قیچ رید.

یونس دعا

۲ تا م یونس از مایی قیچند پبہن خداوند، خدای خو دعا چود لودی: ۲ «در وخت سختی یم، قیود ات خدای مو قبول چود. از عالم مارگم قیود ات تَت بہ داد مو فریپت. ۳ مو یت آر بحر جوہن پتیود ات گرثا فندم غرق سَت ات جوہننن خروبونت مو پربن چود. ۴ تَر خو یم لود ادی از نظر خو یت مو ڈر پتیود ات دگہ تہ نہ فارڈیم تو عبادتگاہ مقدس و م. ۵ آر بحر گرثا فم بید مارگ لپ نزدیک فُذ. سَخپننن مو گرد چود ات بحر واپسہن مو ماکرد برزین سَت. ۶ تا آر کوهبن بیرم فریپت. درفازه بن زندگی بن مو بہ روی چست سَت ات تَر جای مارگم زندونی سَت. اما ای خداوند، خدای مو، تَت از مارگ چنگبند مو خلاص چود. ۷ وختی ادی فکت اُمہڈ خو یم از ڈست ڈاڈچن خہ فُذ، فاگہ یت تو ای خداوند تو بیادم فُذ ات مو قلب دعاہننن پی تو عبادتگاہ مقدس فریپت. ۸ اِکواڈ ادی بٹن پَرستین خہ کنہن از نِعمت توہننن بی بارہ، ۹ اما وُز تہ بہ ساز ات سرود قُلع ات قریونی ترد کُنم ات خو نذری تہ مس ترد تقدیم کُنم. نجات فقط از طرف تو ای خدای.» ۱۰ وی وختی خدای و م نَہنگ تی امر چود ادی یونس از خو غیفند تَر پالی پتیود ات دسگہ یی نَہنگ چود.

یونس ته تر بنار نینوا ست

۳ فاگه خداوند یونسرد لود: «تر بنار نینوا ساو ات پیغوم ایدی ترد څه لود مردمرد وی فریپ.»^۳ یونس از خدای گاپین اطاعت چود ات تر بناری نینوا توید. نینوا لپ غلا بنار فد دسگه ایدی اړه مېتی دربر آنجوډد تا سر تا سر وی بنار نارېد. ^۴ یونس تر بنار دېد ات بعد از یی مېت پوند تیداو درو وعظ ست ات لودی: «چهل مېت دی برجید بناری نینوا ته نابود سوډ.»^۵ مردم وی بناری وی گاپین باور چود، فکترد لود روزه انجېت ات فکه از خلک تا غلا، بخاطر توبه چید پلیس پنخېت.

^۶ وختی پادشاه نینوا څه بند ایدی یونس چیز لوفج از خو تختی خاقد ات خو شاهونه پوښاکېنی از خو تنأ یند تیزد ات پلیس غیچی خو تر دام داد ات تیر تی نوست. ^۷ پادشاه ات وی غلا بن دربار ایدی پیغومین تر سرا سری نینوا بایست: «انسون ات حیوونین یی چیزت ما خېن حتا بنخ مس ما بریزین. ^۸ فکه مردم ات حیوون باید پلیس پنخېن ات به درگاه خدای دعا کنېن ات از پوندېن بد خو پس گارډېنېن، از اعمال بد خو دُست تاژین. ^۹ مردم چیز فامت، شاید خدای از خو قار گارډد ات ماش تی رحم کبست، ات ماش از بین نه ییست.»

^{۱۰} وختی خدای وینت واژېن از پوندېن بد خو دُست تیزد وېف تی یی رحم چود، ات آفت ایدی خدای لوفج څه فد وېفردی نایست.

یونس پیغمبر قار ات مهربونی یی خدای

۴ از دی کار یونس پیغمبر لپ قار ست. ^۲ یو یی پی خدای دعا چود ات لودی: «خداوندا، وختی تر خو مملکت څه فد ات ت ت مرد لود تر می بنار یدم، فامچتم، ت خدای مهربونی، دلسوز ات طاقت تند ات از آفت بیستاو ته پېښمون ساوی ایدی لودم تر بنار ترشیش رخیتم. ^۳ خداوندا، مو جون زی، دجات مو جون زی ایدی هر چیزت پېښبېنی څه چود اګوی تی نه ست.» ^۴ خدای ورد جواب داد: «ید بشاندا ت از مو خفه څه سډج؟»

^۵ یونس از بنار نېستوید، طرف شرق وی بناری خرد کپا داد، وم سایا یندی نوست ات چوښتی بناری نینوا تی ته کو چیز یاډد. ^۶ وی وخت خدای یی بتا روی وېد ات وم پام پارکېن یونس کال خېز څه فد تا ورد سایا سوډ ات یونس پیغمبر از خو راحتی لپ خش فد. ^۷ اما یی سحرکی خدای فرمون داد وی بتا چخیرج ډید ات یو بتا قاق ست. ^۸ وختی خیر نېستوید ات هوا گارم څه ست، خدای کش کش بنوع از طرف شرق یونسرد چود ات خیر دس کش کش فد یونس پیغمبر وی کش کشی تاب نه چود، از خدای خو میداو تلایت ات لودی: «مرد میداو بیدی از زنده رېداو.» ^۹ وی وخت خدای یونسرد لود: «ید بشاندا یی بتا قاق څه سوډ ات تو خفه ساوی؟» یونس پیغمبری لود: «قریب از قار مرم.» ^{۱۰} خدای لود: «بتا ایدی یی بشاندا پېدا ست ات یی بشاندا از بین څه تیزد تو زارډد، دسگه ایدی ت نه معنت وی تی چورج ات نه ید وی غلا چورج. ^{۱۱} اما تر بناری نینوا لپدی از یکصد و بیست هزار نفر زندگی کبست ات خو نیک ات بد نه وزوېنېن ات دسگه فنا مال ات ستور مس ترم زندگی کبست.»